

گزارش

«مذاکره یک روش مبارزه است» و برای «تثبیت حقوق ملت» در «میدان دیپلماسی» هیچ وادادگی نخواهد بود. این نقطه کانونی رویکردی است که از سوی تیم مذاکراتی ایران در اسلام‌آباد پیگیری شده است و از سوی رئیس مجلس و مسئول ارشد تیم مذاکره‌کننده جمهوری اسلامی ایران در این روند مورد تأکید قرار گرفت. محمدباقر قالیباف که تصریح داشت با وجود عدم توازن در قدرت نظامی اینکه گفته شود «ما تمام قدرت نظامی آنان را نابود کردیم» و «مذاکره نکنیم چون یزتری در میدان را داریم» درست نیست، اما بر این موضع تأکید کرد که

«ما آنها را نابودشان نکردیم اما در این جنگ برنده میدان هستیم.» در عین حال این سخنان رئیس مجلس که «این گونه نیست که الان اصلاح‌طلب کشور نیز مطرح شد، مؤید همین رویکرد بود و نشان داد نگاه مخالفت با مذاکره و عدم اعتقاد به ضرورت تثبیت دستاوردهای میدان در ساحت دیپلماسی تا چه حد در اقلیت قرار دارد. روز گذشته علاوه بر محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور که ضمن

قدردانی از تیم مذاکره‌کننده ایران، تأکید داشت «این تیم با شجاعت و تدبیر در حال دفاع از منافع ملی است و لازم است همه بخش‌ها از آن حمایت کنند»؛ شخصیت‌های سیاسی دیگری همچون غلامعلی حداد‌عادل اصولگرا و علی ربیعی اصلاح‌طلب در مواضعی همسو به حمایت از تیم مذاکره‌کننده ایران پرداختند. حداد عادل در این باره با بیان اینکه «امروز با حضور با صلاحیت مردمی سه گانه «خیابان، میدان و دیپلماسی» به

حقوق ملت ایران، دیدگاه‌ها و نظراتی که روز گذشته از سوی دیگر مسئولان و نیز شخصیت‌های سیاسی اصولگرا و اصلاح‌طلب کشور نیز مطرح شد، مؤید همین رویکرد بود و نشان داد نگاه مخالفت با مذاکره و عدم اعتقاد به ضرورت تثبیت دستاوردهای میدان در ساحت دیپلماسی تا چه حد در اقلیت قرار دارد. روز گذشته علاوه بر محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور که ضمن

ارکان مبارزه ایران تبدیل شده است، گفت: «وحدت و همدلی در این سه گانه، برکات شگرفی برای ایران و انقلاب داشته و خواهد داشت و امروز ابعاد این سه گانه در ترکیب هیأت مذاکره‌کننده و مخصوصاً در انتخاب ریاست آن مشهود و محسوس است.» علی ربیعی، دستیار اجتماعی رئیس‌جمهور نیز در مواضعی که واکنشی صریح نسبت به فضا سازی های برخی گروه‌های معدود علیه تیم مذاکره‌کننده بود،

با تأکید بر اینکه «اعتبارزایی از تصمیم‌گیران در همه سطوح خطر بزرگی است که درک نمی‌کنند و یا شاید می‌فهمند!» نوشت: «در کنار باج ندادن به دشمنان، تصمیم‌گیری برای مصالح کشور و گذاشتن آبرو، کمتر از خون دادن نیست.» وی با بیان اینکه «وجود جمعی جامعه و تاریخ قضاوت خواهد کرد»، ابراز کرد: «این روزها به چشم می‌بینم که این پیروزی تاریخی و شیرین که با تلخی از دست دادن و به خون غلطیدن شهیدان بزرگ،

کودکان و خانواده‌هایی که مظلومانه جان باختند درآمخته است، در بازی برخی هیاهوهای سیاسی کهنه گرفتار آمده است. با استفاده از تریبون‌ها و رسانه‌های در دست و ناگوار اینکه با سپر قرار دادن صداقت و عشق به دین و ایران که این شب‌ها در خیابان‌ها جاری است، مقاصد جریان خود را دنبال می‌کنند.» اشاره ربیعی به تلاش جریانی است که سعی دارند با کوبیدن بر طبل دوگانه دفاع و مذاکره در مقاومت متحدانه ملت ایران شکاف و تقار ایجاد کنند. به همین دلیل «ایران» در نظرخواهی از نمایندگان و سیاست‌ورزان نسبت میان میدان و دیپلماسی و کارکرد واحد این دو عرصه در احقاق حقوق ملت و تثبیت دستاوردهای یک دفاع مقدس را به بحث گذاشت.

«مذاکره یک روش مبارزه است» و برای «تثبیت حقوق ملت» در «میدان» دیپلماسی» هیچ وادادگی نخواهد بود. این نقطه کانونی رویکردی است که از سوی تیم مذاکراتی ایران در اسلام‌آباد پیگیری شده است

مذاکرات اسلام آباد امتداد میدان نبرد

علی خضرایی عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی

در این مقطع مهم از تحولات سومین جنگ تحمیل شده به جمهوری اسلامی ایران و در شرایطی که ملت ایران توانسته است با تکیه بر سه عنصر خیابان، میدان نبرد و تأکید بر یکپارچگی جبهه مقاومت معادلات جهانی را تغییر دهد؛ بحث بر چرایی و ضرورتی مذاکره و عدم ضرورت مباحثات فرع بر این واقعیت است که مرزهای صنعتی میان «میدان» و «دیپلماسی» به روشنی برداشته شده است. کما اینکه دشمن که در میدان در مواجهه با مقاومت ملت ایران و راهبردها و توانمندی‌های مؤثر دفاعی نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران در وضعیت آچمز قرار گرفته و به بن‌بست رسیده است؛ با این توهم به پشت میز مذاکره آمده است تا به خیال خود پیروزی را که در میدان به دست نیآورده در مذاکره به دست بیاورد. بر این اساس و از هرازوای، آنچه در قالب

گفت‌وگوهای دیپلماتیک اسلام‌آباد شکل گرفت امتداد و ادامه میدان نبرد است. کما اینکه قدرت چانه‌زنی مذاکره‌کنندگان ایرانی در آن هم مولود مستقیم مقاومت ملت و معادلاتی بود که در عرصه نبرد رقم خورده است. به بیان دیگر، میز مذاکره صحنه‌ای مستقل از میدان نیست، بلکه دقیقاً امتداد و ادامه راهبردی همان نبردی است که در آن، دشمن ناکام و مغلوب شده است. فراموش نکنیم که تغییر موازنه قدرتی که در میدان نبرد رقم خورده، حالا حقیقت ایران را در میز مذاکره به دارایی غیرقابل مصادره تبدیل کرده است. از این جهت مذاکره به عنوان ابزاری برای تثبیت دستاوردهای میدان قابل دفاع است و الزاماً به معنای آغاز یک بازی جدید با عقب‌نشینی از مواضع نیست و نباید باشد. در این منظر، مذاکره صرفاً ابزاری است برای جلوگیری از نفوذ تفکر تحقیر و تسلیم در دستگاه محاسباتی کشور و تضمین آنکه ناگهی‌های دشمن در میدان، این بار با برهه‌های حقوقی و سیاسی امضا شود. زیرا دیپلماسی بدون پشتوانه میدان، بی‌اعتبار و میدان بدون دیپلماسی تثبیت‌گر، ناتمام است؛ این دو یک واحد منسجم در راهبرد کلان ایران‌اند.

دوروی سکه منافع ملی

منصور هاشانی نماینده ادوار مجلس شورای اسلامی

میدان و مذاکره، دوروی یک سکه هستند. در یک سوی این سکه، قدرت و ایستادگی در میدان نبرد قرار دارد و در سوی دیگر آن، دیپلماسی و گفت‌وگو. اما آنچه این دورا به هم پیوند می‌دهد، هدف مشترک آنهاست که آن تأمین حداکثری منافع ملی است. ما در عرصه سیاست خارجی و راهبرد ملی، رفتاری اقتضایی داریم؛ به این معنا که متناسب با شرایط، ابزار مناسب را انتخاب می‌کنیم. گاه شرایط اقتضا می‌کند در میدان حضور پیدا کنیم، قدرت خود را به نمایش بگذاریم و از این راه، از منافع ملی دفاع کنیم و گاه اقتضا ایجاب می‌کند پای میز مذاکره بنشینیم، زیرا ما منطبق داریم و به دیپلماسی به‌عنوان ابزاری کارآمد معتقدیم. پس در هر دو حالت، چه پشت میز مذاکره، تأمین اهداف و منافع ملی، خط قرمز و اولویت اصلی ماست. مذاکره به معنای عقب‌نشینی از اصول نیست؛ مذاکره یعنی استفاده از زبانی دیگر برای رسیدن به همان مقصودی که در میدان دنبال می‌کنیم. بنابراین، میدان و دیپلماسی دو شکل متفاوت هستند و در خدمت امنیت، عزت و منافع ملی عمل می‌کنند. ما ملتی هستیم که هم قدرت میدان داریم و هم منطق مذاکره؛ هیچ‌یک را فدای دیگری نمی‌کنیم، بلکه در زمان و مکان مناسب، از هر دو ابزار بهره‌ری می‌گیریم. این نگاه واقع‌بینانه و اقتضایی، رمز تداوم عزت و سربلندی ایران در عرصه بین‌الملل است.

باید به مسئولان اعتماد کنیم

سید محمد غروی مدرسین حوزه علمیه قم

شکی نیست که ما در یک جنگ تمام‌عیار با آمریکا و رژیم صهیونیستی قرار داریم. شرایط ما از جهات مختلف با شرایط دشمن متفاوت است. آنچه تاکنون موجب پیروزی ما شده فارغ از تبلیغات گسترده دشمنان و معاندان ریشه در چند عامل اساسی دارد. اولین و مهم‌ترین عامل، پایداری و استقامت بسیار خوب و مناسب نیروهای مسلح ما بود. رزمندگان ما با شجاعت تمام در مقابل دشمن ایستادند و ترسی به خود راه ندادند. پیش از این نیز خود را برای چنین روزهایی آماده کرده بودند؛ به گونه‌ای که دشمن گمان نمی‌کرد با چنین مقاومتی مواجه شود. دومین عامل محاسبات غلط دشمن بود. تصور می‌کرد با انجام حملات، ترور فرماندهان ارشد و شخصیت‌های مؤثر، مردم نیز صحنه را رها کرده و آنها از طریق مرزها وارد کشور شده و به اهداف خود خواهند رسید. اما به هیچ‌یک از این اهداف نرسید؛ چرا که ارتش و سپاه تحت فرماندهی یکپارچه، خود را برای مقابله با همه‌به کشور آماده کرده بودند. با این حال، دشمن قابل پیش‌بینی نیست. او احساس می‌کند باید پاسخگو باشد و به پیروزی دست پیدا

کند. بنابراین تلاش‌های مختلفی را در دستور کار قرار می‌دهد؛ چه از طریق دیپلماسی تهدیدآمیز و چه احتمالاً از طریق حملات مجدد. برخی از این تهدیدها ممکن است واقعی باشند و برخی دیگر نه. آنچه امروز بیش از هر زمان دیگری ضرورت دارد این است که تمام تلاش خود را در سه صحنه متمرکز کنیم: اول؛ صحنه نظامی؛ یعنی آمادگی جهت تأمین منافع ملت و کشور و در نهایت صحنه مردمی؛ حضور آگاهانه و حماسی مردم در کنار نظام. مردم باید به مسئولینی اعتماد کنند که صداقت و سلامت خود را اثبات کرده‌اند. مسئولین به مسائل کشور توجه دارند، مصالح نظام را درک می‌کنند و می‌فهمند. مردم باید بگذارند آنها تصمیمات خود را بگیرند. نیروهای نظامی نیز هنگام لزوم وظیفه خود را انجام خواهند داد. ما در جنگی تمام‌عیار با آمریکا و صهیونیست هستیم. پیروزی‌های ما تاکنون مرهون پایداری رزمندگان، آمادگی نظامی، حضور مردم و هدایت‌های رهبری بوده است. برای تداوم این پیروزی، باید در سه صحنه نظامی، دیپلماسی و مردمی فعال باشیم، به مسئولین اعتماد کنیم، از تفرقه بپرهیزیم و حضور حماسی خود را حفظ کنیم.

دیپلماسی، دستاورد میدان را تثبیت می‌کند

احمد بهزادانی عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی

در نظام بین‌الملل، معمولاً بین «میدان» (عرصه رویارویی و قدرت سخت) و «دیپلماسی» (عرصه گفت‌وگو و تعامل) نوعی توازن برقرار است. این دو نه دو خط موازی و جداشده از هم، بلکه مکمل یکدیگرند. منطق حاکم بر روابط بین‌الملل نشان می‌دهد که ابتدا میدان وارد عمل می‌شود. در مرحله نخست، رویارویی و مواجهه سخت انجام می‌گیرد، چه در مقیاس چند هفته و چه چند ماه. در این توانمندی‌های خود را به متضه ظهور می‌رسانند و جایگاه واقعی‌شان را نمایش می‌دهند.

پس از این مرحله، نوبت به دیپلماسی می‌رسد که باید «به داد» اوضاع برسد. قاعده پایانی تمام میدان‌ها، دیپلماسی است. اگر بپرسیم کدام یک مقدم بر دیگری است، روشن است که میدان مقدمه دیپلماسی است اما در پایان، دیپلماسی است که کار میدان را به اتمام می‌رساند. با پیشرفت زمان و مشخص شدن رهاوردهای میدان (مثلاً پس از چهار تا شش هفته) روشن می‌شود که جمهوری اسلامی پیروز میدان است. دشمنان قصد داشتند جمهوری اسلامی را از بین ببرند ولی نتوانستند. از نگاه استراتژیک و به باور عقلای دنیا، جمهوری اسلامی پیروز این میدان است. اما این پیروزی نیاز به تثبیت دارد و این تثبیت فقط از طریق دیپلماسی و با بهره‌گیری از دیپلمات‌های فعال ممکن می‌شود.

با این حال، گاهی دیپلماسی «لنگ می‌زند» یعنی هنوز طرف مقابل قبول نکرده است که شکست خورده. در چنین شرایطی، باز هم میدان باید به کمک دیپلماسی بیاید؛ ز و خوردها، رفت و برگشت‌ها و بازی‌های تاکتیکی ادامه می‌یابد تا دیپلمات‌ها بتوانند به نتیجه برسند. برخی می‌گویند ما فقط در میدان نظامی و جنگ حرکت کنیم. درحالی که واقعیت این است که آنچه جمهوری اسلامی در ۴۰ روز از طریق جنگ و دیپلماسی به دست می‌آورد، در ۸۰ روز یا ۱۲۰ روز آینده نیز بیشتر از این نخواهد بود. چون جمهوری اسلامی در این ۴۰ روز شکست نخورده، در ۸۰ روز و ۱۲۰ روز آینده نیز شکست نخواهد خورد.

برای مثال، در جنگ ایران و عراق، سازمان ملل متحد نقش اصلی را ایفا می‌کرد و با قطعنامه‌های شورای امنیت، به دنبال پایان جنگ بود. اما در جنگ اخیر، چون یکی از بازیگران اصلی خود آمریکاست و آمریکا بر سازمان ملل و شورای امنیت مقدم است، هر قطعنامه‌ای که دیگران برای محکومیت حمله آمریکا و اسرائیل به ایران ارائه دهند، با و تو مواجه خواهد شد. بنابراین سازمان ملل در اینجا نقشی ندارد، زیرا بازیگر اصلی خود آمریکاست.

از منظر داخلی نیز ایرانی‌ها اغلب دوقطبی فکر می‌کنند: مردم ایران با وجود اختلاف‌نظرها، وقتی به موجودیت و بقای جمهوری اسلامی و ایران فکری کنند، متحد می‌شوند.

باید به تدریج کاری کنیم که این دوقطبی از بین برود. بنابراین این میدان و دیپلماسی باید در کنار هم حرکت کنند، هر جا میدان موفق می‌شود، دیپلماسی باید آن را تثبیت کند.

ضرورت هماهنگی راهبردی در برابر دشمن

مجید شاکری تحلیلگر سیاسی و اقتصادی

میدان و دیپلماسی همواره یگانه بوده‌اند. اینکه برخی کوشیده‌اند بین این دو فاصله ایجاد کنند، موضوعی مربوط به سیاست داخلی است و حقیقت را تغییر نمی‌دهد. به‌ویژه در دهه اخیر که اساساً روابط کشورها بر پایه بسته‌های امنیتی-اقتصادی تعریف می‌شود، این دو مقوله اساساً قابل جدایی نیستند. در شرایط کنونی که با دشمنی بدخواه مواجه هستیم که به دنبال حذف تمدن ما از روی زمین است، نشان دادن اینکه همه ما یک رویکرد واحد داریم، بسیار ضروری است. در بعد عملیاتی، یکی از وجوه ضرورت یگانگی، وجود رویه گزارش‌دهی منظم است. این رویه باید مانع از تبدیل تفاوت‌ها به اختلافات سیاسی در داخل شود. این وظیفه مستقیماً برعهده بخش مذاکراتی است. موضوع بسیار فراتر از دعوای متداول در سیاست داخلی است. این دعوای نه تنها مؤثر نیستند، بلکه کمکی نیز نمی‌کنند. باید کلاً وارد مرحله‌ای بالاتر از طرح کردن شعار یگانگی شویم. ما باید بتوانیم در عرض یک روز، با استفاده از هماهنگی این دو بازوی راهبردی یعنی میدان و دیپلماسی، ۱۰ معامله بسازیم. این معنای واقعی یگانگی در عمل است. بنابراین پرواضح است که میدان و دیپلماسی دو بازوی جدایی‌ناپذیر تأمین منافع ملی هستند. در شرایط حساس کنونی، نه تنها باید از ایجاد فاصله بین این دو بپرهیز کرد، بلکه باید به سطحی از هماهنگی دست یافت که امکان تصمیم‌گیری سریع، معامله‌سازی مؤثر و پاسخ منسجم به تهدیدات دشمن را فراهم آورد. این، رمز عبور از بحران و تضمین پیروزی پایدار است.

همدلی خیابان، میدان و دیپلماسی

امیرابراهیم رسولی مشاور سیاسی رئیس مجلس

حضور مردم در خیابان چیزی جز نماد ملی نیست و حالا که سه‌گانه میدان، خیابان و دیپلماسی شکل گرفته است، همگی باید در مسیر همدلی و وحدت گام برداریم و حرکت کنیم. به همین دلیل نیز رقابت‌ها و علائق سیاسی نباید وارد حوزه مصالح و منافع مردم و کشور شود. در همین راستا، هر شخص یا جریانی با هر بینش و جایگاهی که دارد، چنانچه به وحدت جامعه گام بردارد، خیابان و دیپلماسی آسیبی وارد کند، چیزی جز یک خیانت سیاسی نیست. آنچه که در شرایط

فعلی برای کشور ضرورت دارد، هماهنگی کامل قوای سه‌گانه است و آنچه که بیش از پیش باید مورد توجه قرار گیرد، خروج از وضعیت فعلی و رسیدن به آرامش و ثبات برای کشور و ملت در سایه حفظ عزت جمهوری اسلامی ایران است. در این میان، دولت و مجلس شورای اسلامی نیز تلاش خود را برای عبور از این شرایط به کار بسته‌اند و کنترل شرایط اقتصادی، به اولویت کاری قوا تبدیل شده است.

Endpoint Security راهکار پشتیبانی امنیتی، راه اندازی و پشتیبانی راهکار Endpoint Security را به شرکت‌های واجد شرایط که سابقه مرتبط با موضوع مناقسه را دارند به روش مناقسه عمومی دو مرحله‌ای واگذار نماید. لذا از کلیه شرکتها/موسساتی که در این زمینه فعالیت دارند و از مراجع ذیصلاح دارای مجوز لازم می باشند دعوت می شود جهت دریافت اسناد مناقسه از تاریخ انتشار این آگهی، به مدت ۷ روز به آدرس ذیل مراجعه نمایند. کلیه مراحل برگزاری اعم از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهادهای مناقسه گران و بازگشایی پاکتها از طریق درگاه ذیل انجام خواهد شد. لذا لازم است مناقسه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی جهت شرکت در مناقسه را محقق سازند. تلفن پاسخگویی: ۲۷۸۷۱۱۴۰ - ۲۷۸۷۱۱۳۸ - ۲۱. ضمناً فایل اسناد مناقسه از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) به آدرس الکترونیکی www.setadiran.ir قابل دریافت می باشد. مهلت دریافت اسناد: ۷ روز از تاریخ انتشار آگهی. مهلت تحویل اسناد: ۱۴ روز بعد از آخرین مهلت دریافت اسناد از سامانه ستاد.

شرکت فولاد آلیاژی ایران (IASCO) IRAN ALLOY STEEL COMPANY (IASCO) آگهی تجدید ارزیابی کیفی تامین، راه اندازی و پشتیبانی راهکار Endpoint Security را به شرکت‌های واجد شرایط که سابقه مرتبط با موضوع مناقسه را دارند به روش مناقسه عمومی دو مرحله‌ای واگذار نماید. مراجع ذیصلاح دارای مجوز لازم می باشند دعوت می شود جهت دریافت اسناد مناقسه از تاریخ انتشار این آگهی، به مدت ۷ روز به آدرس ذیل مراجعه نمایند. کلیه مراحل برگزاری اعم از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهادهای مناقسه گران و بازگشایی پاکتها از طریق درگاه ذیل انجام خواهد شد. لذا لازم است مناقسه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی جهت شرکت در مناقسه را محقق سازند. تلفن پاسخگویی: ۲۷۸۷۱۱۴۰ - ۲۷۸۷۱۱۳۸ - ۲۱. ضمناً فایل اسناد مناقسه از طریق سامانه تدارکات الکترونیک دولت (ستاد) به آدرس الکترونیکی www.setadiran.ir قابل دریافت می باشد. مهلت دریافت اسناد: ۷ روز از تاریخ انتشار آگهی. مهلت تحویل اسناد: ۱۴ روز بعد از آخرین مهلت دریافت اسناد از سامانه ستاد.